

The 2nd International Conference on
Medicinal Plants, Organic Farming,
Natural and medicinal materials

۲۲ اسفند ماه ۱۳۹۷ - مشهد مقدس

اثرات پیشگیری کننده و درمانی سیتاگلیپتین بر فاکتورهای خطر ترومبوتیک، شاخص های هموستاتیک و پروفایل لیپیدی در موش های صحرایی هیپر کلسترولمیک

محمد راضی جلالی^۱، سیده میثاق جلالی^۱، جواد جمشیدیان^۲، سعید جمشیدی^۳

۱. گروه علوم درمانگاهی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

۲. گروه علوم پایه، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

۳. دانش آموخته دکتری عمومی دامپزشکی، دانشکده دامپزشکی، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز

چکیده

هدف از این مطالعه بررسی اثرات پیشگیری کننده و درمانی سیتاگلیپتین بر فاکتورهای خطر ترومبوتیک، شاخص های هموستاتیک و پروفایل لیپیدی در موش های صحرایی هیپر کلسترولمیک بود. این مطالعه بر روی ۴۰ سر موش صحرایی نر در پنج گروه انجام شد. گروه کنترل به مدت ۱۵ روز غذای معمولی مصرف نمود. سایر گروه ها به مدت ۴ هفته غذای غنی شده با کلسترول دریافت کردند. گروه ۲ همزمان در دو هفته پایانی نرمال سالین و گروه ۳ داروی سیتاگلیپتین دریافت نمود. گروه ۴ و ۵ نیز به مدت ۴ هفته توسط غذای غنی شده با کلسترول تغذیه شده و متعاقب آن گروه ۴ به مدت دو هفته نرمال سالین و گروه ۵ به مدت دو هفته سیتاگلیپتین دریافت نمود. نتایج مطالعه نشان داد که تجویز سیتاگلیپتین به صورت همزمان و یا متعاقب ایجاد هیپر کلسترولمی موجب کاهش معنی دار مقادیر سرمی گلوکز، کلسترول و LDL گردید. در بررسی هموگرام، تجویز این دارو فقط بر روی اندیس های MCV و MCH تغییرات معنی داری داشت و بر سایر شاخص ها اثر محسوسی نداشت. علیرغم اینکه نتایج آزمایش PT در محدوده طبیعی قرار داشت، روند کاهشی این شاخص در گروه های دریافت کننده کلسترول کاملاً مشهود بود. همچنین در گروه های درمان شده با سیتاگلیپتین چه به صورت همزمان و چه به صورت متعاقب جیره چرب تغییرات معنی داری از نظر تست PT در مقایسه با گروه شاهد به چشم نمی خورد. در ارتباط با آزمایش APTT کلیه نتایج مربوط به گروه های مختلف در محدوده طبیعی بود ولی آنالیز آماری حکایت از کاهش معنی دار این زمان ها در گروه هایی بود که جیره پر کلسترول دریافت کردند. ضمن اینکه استفاده از سیتاگلیپتین چه هم زمان و چه به شکل متعاقب تجویز جیره چرب موجب افزایش معنی دار این پارامتر در مقایسه با گروه شاهد گردید. در مجموع می توان چنین نتیجه گرفت که درمان با سیتاگلیپتین به طور مؤثری غلظت شاخص های لیپیدی را کاهش داده و از تغییرات سیستم انعقادی و اختلالات ترومبوامولیک ناشی از هیپر کلسترولمی ممانعت می کند. بدیهی است به منظور استفاده بالینی از این دارو در بیماران هیپر کلسترولمیک، تحقیقات گسترده تری از جنبه های مختلف مورد نیاز است.

کلید واژه ها: سیتاگلیپتین، هیپر کلسترولمی، هموستاز، پروفایل لیپیدی، موش های صحرایی